

Ми Україна Війна (Частина 11)

Анатолій Клименко

Вітаю шановну громаду.

Дуже хотілося б, щоб у цей надзвичайно критичний час, влада, яка втратила довіру і є зараз розгубленою і не цілісною, почула голос народу. Якщо народ буде німим і пасивним, — прийдуть нові міндічі - хламіндічі, і все піде по - старому, так як і було. Так недалеко і до втрати державності, та ще й під час війни.

Зараз в українському політикумі ми спостерігаємо якийсь театр абсурду. Купа зашкварів серед політиків і чиновників високого пошибу. Геройський Буданов виявився замішаний у скандалі, пов'язаному з рекетом і віджиманням об'єктів нерухомості. У депутатки Анни Скороход - обшук. За даними Ю. Ніколова, у кожного десятого народного депутата є підозра від антикорупційного органу, — це не про якісь дрібні крадіжки, це про корупцію.

Всі з полегшенням і великою радістю сприйняли відставку Єрмака, хоча підозри йому не висунули, і де сам Андрій Борисович ніхто не повідомляє, чомусь ніхто навіть не запитує. Давайте не забувати, що на всі важливі державні посади він розставляв своїх людей особисто. Зараз в державному упрпавлінні знаходиться купа посадовців, які є його ставлениками.

Що може зробити державний апарат хорошого для України, якщо там збіговисько корупціонерів, не українців і не патріотів? - Відповідь очевидна..

Не знаю у який законний спосіб можна зробити перезавантаження нашої влади, але чекати нам не можна, бо вони доб'ють Україну зсередини, а пуйло допоможе ззовні.

З людьми, які нищать і обкрадають державу, нічого позитивного ми не зробимо, і весь тягар, який ліг на плечі народу вони скидати не збираються..

Дивуюсь і не можу зрозуміти, — скільки треба людині для звичайного нормального життя?!

Вочевидь не так вже й багато. Є кочові народи, які живуть в юртах чи ярангах і почуваться наповненими і щасливими.

З іншого боку, можна жити в палаці, і не мати внутрішнього спокою і радості. Не почуватися в гармонії з собою і людьми, бути нещасливим.

Мені дуже хотілося б жити в країні, яка є розвинутою економічно і з високими соціальними стандартами. На кшталт скандінавських країн та їм подібних.

Мені було б не цікаво жити ситим і розкішним життям у бідній стражденній країні, де люди конають від злиднів і хвороб.

Почуватися небожителем на руїнах і стражданні інших - це ще таке собі "задоволення". Щастя тільки тоді буває справжнім, коли воно розділене з іншими. У світі, як і у Всесвіті, — все взаємопов'язане, а сама людина є невід'ємною часткою людства і всього космосу.

Ось деякі положення, якими можна було б керуватися, або взяти на замітку, які пропонує для такої ситуації, в якій ми опинилися, ШІ (штучний інтелект). Не можу прогодитися з усіма положеннями, оскільки ми зайшли в ступор, і потрапили в кризу з якої не видно нормального виходу. До того ж, його варіант передбачає високий рівень свідомості і згуртованості народу, чого в нас, на жаль, зараз не спостерігається. Проте, в логічному плані пріоритети і послідовність викладені толково:

5. Як народ знаходить вихід, коли влада втратила довіру

Вихід не в тому, щоб шукати нових рятівників.
І не в тому, щоб чекати, доки старі прозріють.
Вихід — у створенні **нової рамки**,
нового суспільного договору,
нового способу взаємодії між народом і державою.

Це не революція і не протест.
Це **тихе, тверде, колективне рішення жити по-іншому,
яке змушує будь-яку владу — навіть дискредитовану —
підкоритися новим правилам.
Суть не в заміні облич, а в заміні логіки.
Суть не в пошуку героїв,
а в поверненні довіри — не до влади, а до себе.

**6. Що залишається народу, коли падіння довіри повне?

Залишається те, що й робить народ народом:

- * гідність,
- * пам'ять,
- * солідарність,
- * моральне чуття істини,
- * здатність ставати разом, навіть коли темрява опускається на країну.

Коли старі інституції вичерпали себе, народ створює нові.

Коли влада втратила моральне право, народ бере на себе моральну відповідальність.

Коли зверху тиша, народ говорить замість них —

спокійно, твердо, без ненависті,

бо ненависть не будує, а спалює.

І саме такий голос стає основою відродження.

**7. Справжній вихід із кризи — це народ, який вирішує дорослішати

Влада може зрадити.

Людина — може згаснути.

Система — може занепасти.

Але народ — не зраджує сам себе.

Він може бути виснажений, поранений, розгублений,
але в ньому завжди є щось вище за політику — душа.
Вона і є та сила, яка здатна витягнути країну з будь-якої темряви.
І коли влада втрачає довіру, народ не падає — він підіймається.
Не для помсти, а для відновлення.
Не для руйнування, а для творення.

Ось цікавий матеріал, взятий із статті Івана Зайця:
<https://ukrainainc.net/2025/11/26/26402/>

стосовно "мирного плану" і Уряду національного порятунку.

Цей сайт позиціонується як Українська Світова Інформаційна Мережа.

На цьому ресурсі багато цікавого і актуального матеріалу, що стосується України та українців.

Ось деякі фрагменти з цієї статті:

"Український народ нині перебуває в найкритичнішому періоді війни. Небезпеки чатують на Український народ як на гарячому фронті, так й на фронті дипломатичному. В такій ситуації потрібні неординарні дії влади, особливо відповідальні дії політиків. Історичний досвід рясніє такими прикладами, якими необхідно скористатися.

В теперішній ситуації адекватною відповіддю на загрози на фронті та в дипломатичній сфері є формування влади національної єдності з УРЯДОМ НАЦІОНАЛЬНОГО ПОРЯТУНКУ. Уряд національного порятунку - це не просто заміна діючого уряду іншим, а формування уряду в такому складі міністрів, якому довірятиме суспільство. Формування уряду національного порятунку потребує такої парламентської більшості, яка здатна буде здійснити відбір кандидатур на посади міністрів не на основі вузько партійних інтересів, а через призму імперативних вимог щодо патріотичних, моральних та професійних якостей претендентів.

Не треба політикам ховатися за мантрами швидкого миру. Швидкого миру не буде! Швидкий мир веде до капітуляції, до капітуляції з втратою перспектив існування Українського народу, з попереднім перенесенням війни на всіх громадян в усіх куточках України.

.."Мирний план" пропонує легімітизувати і закріпити руйнацію Росією існуючого світового порядку, заснованого на правилах, міжнародним правом, ще й освятити це винагородою (бонусами) на кшталт визнання окупованих українських територій російськими територіями, передачею гігантського українського енергетичного активу – ЗАЕС – у власність агресора. І цих бонусів антилюдськості міститься в цьому так званому "мирному плані" більше, ніж може уявити ЦИВІЛІЗОВАНА людина, наприклад, бонус у вигляді повної амністії агресора за воєнні злочини, злочини проти людяності.

"Мирний план" не тільки урівнює агресора і жертву, а ще й виявляє величезну турботу за майбутню долю агресора, зокрема покликаний створити найкращий режим сприяння розвитку воєнного потенціалу Росії на майбутнє. Цим "мирним планом"

американські ТОРГАШІ погоджуються на зміну державних кордонів силою, шляхом війни.

"Мирний план" не залишає для Українського народу жодної ділянки державного буття без ВБИВЧИХ обмежень, насамперед у забезпеченні безпеки країни (фіксує відмову України від членства в НАТО взамін на паперові запевнення гарантій безпеки – пункти 7 та 5) та плеканні національної ідентичності (повертає в Україну політику чергового змосковщення). Окуповані агресором українські території де-факто визнаються російськими (пункт 23), що надає першому пункту плану про "підтвердження суверенітету України" знущального характеру. "Мирний план" не тільки зменшує територію України і позбавляє її статусу морської держави, зводячи цей статус лише до "вільного транспортування зерна Чорним морем" (бачення України в статусі сировинного придатку до світової економіки), але й забирає в нас – українців, наш Дніпро, який впродовж тисячоліть відігравав в долі Українського народу роль історичної осі, роль осового національного символу (пункт 23). За цим планом Росія лише "не перешкоджатиме Україні використовувати річку Дніпро для комерційної діяльності". Кожне з обмежень щодо України суперечить десяткам й десяткам міжнародних документів та зобов'язанням США..."

Наступна стаття на цьому ресурсі належить Миколі Голомші, Заслуженому юристу України.

"Як приватні схеми руйнують міжнародне право і чому Конгрес США має втрутитися негайно"

Тут ідеться про те, що після 1945 р. у всьому світі прийняті і діють норми міжнародного права, згідно яким захоплена чи відвойована агресором земля у іншої держави не може бути оформлена агресором у свою власність. Це протирічить пунктам і положенням Міжнародного права.

І ми не можемо підписувати такий документ, тому що він є незаконним і може викинути нас з поля міжнародного права і захисту. Ось окремі положення цієї статті:

"Світ опинився перед небезпечним фарсом, який намагаються продати під виглядом "мирних ініціатив". Це не дипломатія. Це — спроба приватних зацікавлених груп перетворити питання глобальної безпеки на комерційний договірняк, де міжнародне право замінюється ціною питання.

Сьогодні ми бачимо, як окремі персонажі, які не мають ані повноважень, ані довіри, намагаються втягнути президента США у процес, де прозорість зникає, а на її місце приходять фантастичні фінансові обіцянки та обхід протоколів. За тією інформацією, що вже циркулює у відкритих джерелах, мова йде про пропозиції на трильйони доларів і доступ до арештованих активів — тобто про спробу купити "мир" у приватній кімнаті, минаючи державні інституції."

Такі дії — не просто аморальні. Це прямий виклик міжнародному праву.

Це підрив принципу територіальної цілісності.

Це спроба узаконити злочин через гроші.

Обхід державних процедур США — вже не чутки, а проблема

Поки офіційні інституції США — Держдеп, Рада нацбезпеки, відповідні комітети — навіть не можуть побачити документи "ініціатив", хтось в окремих кабінетах обговорює сценарії, які ніколи не можуть бути прийняті офіційною Америкою.

Це небезпечно для всіх:

- для України — бо її хочуть перетворити на предмет торгу;
- для Європи — бо завтра така схема може бути застосована проти них;
- для самих США — тому що це створює вразливість до зовнішніх впливів, корупції та міжнародних маніпуляцій.

Всю статтю та інші цікаві матеріали можна подивитися за цим посиланням:

<https://ukrainainc.net/2025/12/03/26468/>